

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce **WIND TECHNOLOGY a.s.**, IČ 25468375, se sídlem v Kamenickém Šenově, Tyršova 593, zastoupeného JUDr.Oldřichem Voženílkem, advokátem se sídlem v Rumburku, U Jiskry 114/1, proti žalovanému **Ministerstvu životního prostředí České republiky**, se sídlem v Praze 10, Vršovická 1442/65, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního úřadu ze dne 3.11.2010, č.j.: 95215/ENV/10 1151/540/10

t a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, podanou u Městskému soudu v Praze dne 18.1.2011, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Ministerstva životního prostředí České republiky (dále též žalovaného správního úřadu) ze dne 3.11.2010, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu v Havlíčkově Brodě, ze dne 27.8.2010, jímž byla žalobci podle ustanovení § 66 zákona o ochraně přírody a krajiny zakázána veškerá stavební činnost vlastními prostředky i prostřednictvím najatého subjektu v souvislosti s výstavbou dvou kusů větrných elektráren včetně přípojky na VN na pozemku parc.č. 600/1 v k.ú. Větrov u Krásného Lesa. Tento zákaz byl žalobci stanoven do doby pravomocného rozhodnutí příslušného orgánu ochrany přírody o udělení výjimky podle ustanovení § 56 odst.1 zákona ze zákazů, stanovených v ustanovení § 50 odst. 1 a 2 zákona, konkrétně zde se vyskytující zvláště chráněný druh tetřívka obecného s tím, že předmětná

lokalita se nachází na území ptačí oblasti Východní Krušné hory a je biotopem tetřívka obecného.

Žalobce v podané žalobě namítl, že napadené rozhodnutí je nezákonné. V předmětné lokalitě ani v široko dalekém okolí se ani jediný zbloudilý exemplář tetřívka obecného prokazatelně nevyskytuje a nikdy nevyskytoval. Ze strany správních orgánů obou stupňů se jedná pouze o akty nezákonné protiústavní libovůle, založené na podložených výmyslech některých pracovníků Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky.

Žalobce má za to, že jeho pozemek ani jeho okolí není biotopem tetřívka obecného ve smyslu ustanovení § 3 odst.1 písm.k) zákona, neboť představuje prostředí chladné, větrné a bez porostů, tedy pro výskyt tetřívka obecného absolutně nepříznivé a nevhodné, proto se zde tetřívek nevyskytuje a nikdy nevyskytoval. Inspekce životního prostředí i žalovaný správní úřad zjistily skutkový stav věci nesprávně a neúplně a nehodnotily správně provedené důkazy. Inspekce životního prostředí i žalovaný nepřihlédly k žalobcem tvrzeným skutečnostem, nevypořádaly se s jeho námitkami a argumenty, neprovedly jím navržené důkazy a tím zatížily správní řízení zásadními vadami, ignorovaly zjištěné skutečnosti i právní názor, vyjádřený v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29.5.2009, č.j.: 7 Ca 274/2007 - 52. Zároveň žalovaný i správní úřad prvního stupně chybně aplikovali ustanovení § 52 správní řádu a ustanovení § 50 a 56 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Z obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu k podané žalobě ze dne 4.5.2011 vyplývá, že žalobce ve zcela obecné rovině v podané žalobě tvrdí, že je napadené rozhodnutí nezákonné. Tvrdí, že v předmětné lokalitě výstavby ani v jeho nejbližším okolí se nevyskytuje a nevyskytoval ani jediný exemplář tetřívka obecného a že celé řízení je jen aktem zvučle správních úřadů. Toto tvrzení žalobce zcela odporuje důkazům, obsaženým ve správním spisu. Výskyt tetřívka obecného byl v průběhu řízení doložen řadou důkazů. Tetřívek obecný je druhem živočicha, chráněným podle práva Evropského společenství a pro naplnění zákonné povinnosti, vyplývající z ustanovení § 45f zákona o ochraně přírody a krajiny, ministerstvo pověřilo Agenturu ochrany přírody a krajiny prováděním pravidelného monitoringu. Ten je prováděn podle jednotné metodiky sčítání tetřívků obecných v době toku na území ptačích oblastí Novodomské rašeliniště – Kovářská a Východní Krušné hory. Data z tohoto monitoringu byly použita pro účely tohoto řízení. Tetřívek obecný je druhem, chráněným podle přílohy i Směrnice Rady č. 79/409/EEC, o ochraně volně žijících ptáků.

Žalovaný přezkoumatelným způsobem ve svém rozhodnutí ze dne 7.12.2009 i v napadeném rozhodnutí tyto odborné podklady uvedl a konstatoval, které skutečnosti z nich byly zjištěny. Sám žalobce předložil správnímu úřadu odborné vyhodnocení, zpracované Radimem Kočvarou, který rovněž uvádí, že v lokalitě sám tetřívky pozoroval. Odbornými posudky také bylo doloženo, že tetřívek obecný je živočichem mimořádně citlivým na rušení jak hlukové, tak rušení stroboskopickým efektem. Žalobce tvrdí, že jeho pozemek ani jeho okolí není biotopem tetřívka obecného, neboť představuje prostředí chladné, větrné a bez porostů, které je pro výskyt tetřívka absolutně nevhodné. Toto tvrzení žalobce je v rozporu se zcela běžnými poznatky o ekologii tohoto druhu. Primárním prostředím tetřívka obecného jsou rašeliniště a mozaika otevřených prostor, tj. louky a pastviny s roztroušenými křovinami. Tetřívek dává přednost vlhkým a zamokřeným lokalitám s možností úkrytů, avšak v některých případech využívá i zcela otevřené plochy. Lze tedy zjistit, že tetřívek se vyskytuje i na zcela jiných otevřených plochách obdobného charakteru, jako je pozemek žalobce. Tetřívek se vyskytuje i ve vyšších horských polohách i nad horní hranicí lesa s výrazně nevýhodnějšími klimatickými podmínkami.

K námitce žalobce, že správní úřady zjistily skutkový stav nesprávně a neúplně a že nesprávně hodnotily provedené důkazy, žalovaný uvedl, že žalobce neuvádí, v čem byl skutkový stav nesprávně zjištěn, v čem byly provedené důkazy nesprávně hodnoceny a proto se žalovaný k této části žaloby nemůže vyjádřit. Žalovaný se v obecné rovině s námitkami a argumenty žalobce vypořádal v dostatečném rozsahu a pokud se týká prováděných důkazů, žalovaný neprovedl žalobcem navržený důkaz výsledkem svědků, avšak dostatečně věcně i právně zdůvodnil, proč tento důkaz neprovedl.

Pokud žalobce namítal, že správní úřady obou stupňů ignorovaly zjištěné skutečnosti a právní názor, vyjádřený v rozsudku Městského soudu v Praze sp.zn. 7 Ca 274/2007, i tato námitka je zcela nekonkrétní a neodpovídá skutečnosti. Soud žalovanému vytkl, že se nevypořádal s námitkou, tvrdící rozdílný postup orgánů správních úřadů v případech větrných elektráren ve srovnání s lokalitou Fojkovická pláň. K vypořádání této námitky provedl žalovaný dokazování a s námitkou se vypořádal dostatečně podrobně v odůvodnění rozhodnutí ze dne 7.12.2009. Pokud se měl žalovaný vypořádat s obsahem dvou protichůdných odborných posudků, opatřil žalovaný k doplnění skutkových zjištění další podklady pro rozhodnutí, a to studii prof.Bejčka, která se zabývala výskytem tetřívka obecného v Krušných horách obecně a doplnil posouzení vybraných studií, spojených se záměrem výstavby větrných elektráren ve Větrově autora Mgr.Marhoula, z níž jednoznačně vyplývá, že odborné posudky R.Kočvary jsou neodborné, neobjektivní, nevěrohodné a ryze účelově argumentované. Proto se žalovaný jednoznačně přiklonil k závěrům odborných posudků V.Melichara, O.Volfa a ke stanovisku Agentury ochrany přírody a krajiny. Žalované rozhodnutí bylo změněno také tak, že zákaz činnosti byl vázán na dobu, než si žalobce opatří výjimku ze zákazů, daných k ochraně zvláště chráněného tetřívka obecného a nikoli již dalších druhů zvláště chráněných živočichů, neboť jejich výskyt nebyl v průběhu řízení dostatečně jistě prokázán.

K námitce o nesprávné aplikaci ustanovení § 52 správního řádu a §§ 50 a 56 zákona o ochraně přírody a krajiny žalobce nijak v žalobě nespecifikoval, v čem má nesprávná aplikace spočívat, proto se žalovaný k tomuto žalobnímu bodu nemohl více vyjádřit. Žalované rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem o ochraně přírody a krajiny i v souladu se správním řádem.

Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 13.12.2011 předseda představenstva žalobce uvedl, že na podané žalobě v plném rozsahu trvá. Žaloba je stručná proto, že jde v podstatě o druhé kolo řízení před soudem, v prvním kole žalobce vyhrál, když městský soud předchozí rozhodnutí zrušil a žalovanému uložil, aby se zabýval konkrétními skutečnostmi, což žalovaný ani v této fázi neučinil. Došlo k porušení několika ustanovení správního řádu a tato ustanovení jsou uvedena v podané žalobě. Smyslem a cílem žalovaného je to, aby žalobci zakázal jeho činnost. Žalobce považuje za potřebné zdůraznit, že žalovaný rozhoduje v obdobných věcech rozdílným způsobem - v lokalitě Fojtovice byla větrná elektrárna povolena s konstatováním, že sice zde je také tokaniště tetřívka, ovšem je lokalizován cca 500 metrů od elektrárny. Přitom v případě žalobce žalovaný tvrdí, že tokaniště a pohyb tetřívka nelze lokalizovat, protože to je živý organismus a že je proto třeba povolit výjimku. V ostatních případech však žalovaný rozhoduje bez výjimky. Žalobce je na tom tak, že dosáhl změny územního plánu, předmětný pozemek již není loukou, ale pozemkem stavebním, byla provedena celé relativně dlouhé řízení EIA, věc se táhne od roku 2005, stavba byla započata a teprve poté, kdy došlo k začátku stavebních prací na základě

platného stavebního povolení, byla stavba zastavena. Těmito skutečnostmi se žalovaný dostatečným způsobem nezabýval.

Zástupce žalovaného správního úřadu u jednání soudu odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na písemné vyjádření žalovaného k podané žalobě s tím, že má za to, že v napadeném rozhodnutí se žalovaný vypořádal se všemi skutečnostmi, které jim byly soudem uloženy. V podané žalobě není uplatněna námitka o tom, že by ministerstvo postupovalo ve shodných případech rozdílně, není zde zmíněna ani oblast Fojtovice. Pokud jde o srovnávání lokalit, má žalovaný za to, že se ministerstvo srovnáváním lokalit zabývalo se závěrem, že konkrétní lokality srovnávat nelze. K obecné námitce žalobce o tom, že v Krušných horách je řada povolených elektráren ve vzdálenosti třeba 200 metrů od tokaniště, pak takovou námitkou se nelze zabývat, protože byla uplatněna zcela obecně. K námitkám o tom, že došlo ke změně územního plánu a k provedení procesu EIA a po vydání stavebního povolení, odkazuje žalovaný na obsah spisového materiálu s tím, že ani tyto skutečnosti nemají vliv na výskyt tetřívka v oblasti uvažované stavby.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Na základě podnětu Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, Správy chráněné krajinné oblasti Labské pískovce, zahájila Česká inspekce životního prostředí se společností WIND TECHNOLOGY s.r.o. (nyní WIND TECHNOLOGY a.s.), správní řízení ve věci zákazu činnosti výstavby dvou kusů větrných elektráren na pozemku parc.č. 600/1 v katastrálním území Větrov u Krásného Lesa.

Rozhodnutím ze dne 7.6.2007 správní úřad prvního stupně zakázal žalobci provádět stavební činnost, směřující k výstavbě těchto větrných elektráren včetně elektrické přípojky do doby, než příslušný orgán ochrany přírody pravomocně povolí výjimku ze zákazu k ochraně zvláště chráněných živočichů, konkrétně kriticky ohroženého luňáka červeného a silně ohrožených tetřívka obecného, chřástala polního, křepelky polní, motáka pilicha a čápa černého.

Uvedené rozhodnutí napadl žalobce řádným a včasným odvoláním, o němž rozhodlo Ministerstvo životního prostředí potvrzujícím rozhodnutím. Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí bylo následně napadeno žalobcem ve správním soudnictvím žalobou, o níž rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 29.5.2009, č.j.: 7 Ca 274/2007 - 52, napadené rozhodnutí odvolacího správního úřadu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání a rozhodnutí.

Po vrácení věci správnímu úřadu Inspekce životního prostředí ve věci dne 27.8.2010 vydala rozhodnutí, jímž zakázala žalobci výstavbu dvou kusů větrných elektráren na daném pozemku do doby, než bude příslušným orgánem ochrany přírody pravomocně rozhodnuto o povolení výjimky podle ustanovení § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, konkrétně ze zákazu zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněného živočicha tetřívka obecného.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce opakovaně odvolání, v němž argumentoval stejně jako v podané žalobě tím, že tetřívka obecná se v dané lokalitě nevyskytuje ani nikdy nevyskytoval.

O podaném odvolání rozhodl žalovaný odvolací správní úřad žalobou napadeným rozhodnutím, jímž odvolání zamítl a napadené rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 27.8.2010 potvrdil se závěrem, že v průběhu správního řízení bylo shromážděno dostatek podkladů, ze kterých vyplývá, že lokalita výstavby je biotopem zvláště chráněného silně ohroženého tetřívka obecného. Nebylo shromážděno dostatek průkazných podkladů o tom, že daná lokalita je stanovištěm jiných zvláště chráněných živočichů, proto byl zákaz činnosti důvodně stanoven pouze s ohledem na rušení tetřívka obecného, o jehož výskytu bylo opatřeno podkladů dostatek. Rozhodnutí oblastního inspektorátu Inspekce životního prostředí v Havlíčkově Brodě nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy a námitky uváděné v odvolání shledal odvolací správní úřad nedůvodnými.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.r.s.). Věc soud posoudil takto:

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného odvolacího správního úřadu, jímž byla pravomocně žalobci podle ustanovení § 66 zákona o ochraně přírody a krajiny zakázána veškerá stavební činnost vlastními prostředky i prostřednictvím najatého subjektu v souvislosti s výstavbou dvou kusů větrných elektráren včetně přípojky na VN na pozemku parc.č. 600/1 v k.ú. Větrov u Krásného Lesa. Tento zákaz byl žalobci stanoven do doby pravomocného rozhodnutí příslušného orgánu ochrany přírody o udělení výjimky podle ustanovení § 56 odst.1 zákona ze zákazů, stanovených v ustanovení § 50 odst. 1 a 2 zákona, konkrétně zde se vyskytující zvláště chráněný druh tetřívka obecného s tím, že předmětná lokalita se nachází na území ptačí oblasti Východní Krušné hory a je biotopem tetřívka obecného.

Podle ustanovení § 66 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 114/1992 Sb.), je orgán ochrany přírody oprávněn stanovit fyzickým a právnickým osobám podmínky pro výkon činnosti, která by mohla způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody, popřípadě takovou činnost zakázat.

Rozhodnutí o takovém omezení či zákazu vydanému podle ustanovení § 66 zákona je v pravomoci orgánu ochrany přírody. Ten také posuzuje naplnění podmínek, tedy existenci a míru ohrožení částí přírody, kterým je tímto ustanovením poskytována ochrana. Toto posouzení ovšem nemůže být libovůlí. Musí vycházet z řádně zjištěného skutkového stavu, zjištěné skutečnosti musí být v souladu se zákonem vyhodnoceny, a závěr musí být ve vydaném rozhodnutí dostatečně zdůvodněn. V posuzované věci byla žalobci zakázána podle ustanovení § 66 zákona veškerá stavební činnost v souvislosti s výstavbou 2 ks větrných elektráren včetně přípojky na pozemku parc. č. 600/1 v katastrálním území Větrov u Krásného Lesa, a to až do doby pravomocného rozhodnutí příslušného orgánu ochrany přírody o udělení výjimky podle ustanovení § 56 téhož zákona ze zákazů u zvláště chráněných druhů živočichů, uvedených v ustanovení § 50 zákona č.114/1992 Sb.

Podle ustanovení § 50 odst.1 odst. 2 zákona č.114/1992 Sb. jsou zvláště chráněni živočichové chráněni ve všech svých vývojových stádiích. Chráněna jsou jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotop. Vybrané živočichy, kteří jsou chráněni i uhynulí, stanoví ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem. Je zakázáno

škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrcovat. Není dovoleno sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla. Je též zakázáno je držet, chovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat, nabízet za účelem prodeje nebo výměny. Rozhodující pro posouzení věci, tedy zda-li existují důvody pro rozhodnutí podle ustanovení § 66 zákona, je zjištění, zda stavba a následný provoz dvou větrných elektráren znamenají nedovolenou změnu chráněných částí přírody. Za nedovolenou změnu je nutné považovat právě škodlivý zásah do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, zejména jejich odchyt, chov v zajetí, rušení, zraňování nebo usmrcování. Při stavbě a provozu větrných elektráren přichází v úvahu škodlivý zásah do přirozeného vývoje v rušení, zraňování nebo usmrcování živočichů. K obdobnému závěru dospěly i správní orgány, které, jak se podává z jejich rozhodnutí, se otázkou rušení a případného usmrcení živočichů zabývaly a postavily na těchto zjištěních odůvodnění svých rozhodnutí. V tomto ohledu inspekce vycházela z toho, že pozemek parc. č. 600/1 v katastrálním území Větrov u Krásného Lesa je biotopem chráněných živočichů, přitom nejproblematictější je vliv větrných elektráren na silně ohroženého tetřívka obecného.

V prvé řadě považuje Městský soud v Praze za nezbytné uvést, že podle ustanovení § 71 odst.1 s.ř.s. je jednou z podstatných náležitostí žaloby podané ve věci tzv. správního soudnictví uvedení žalobních bodů tzn. uvedení toho, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné. Podle druhého odstavce uvedeného ustanovení rozšířit žalobu o další žalobní body lze jen ve lhůtě pro podání žaloby (tzn. ve lhůtě dvou měsíců od doby, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, tj. v posuzovaném případě do dne 19.1.2011, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou). Z uvedených ustanovení vyplývá, že soud může napadené rozhodnutí v tomto případě přezkoumat pouze se zřetelem ke skutečnostem, které žalobce v podané žalobě výslovně uvedl, neboť následně žaloba ve lhůtě pro její podání k soudu doplňována nebyla.

Žaloba – tak jak byla žalobcem formulována – je podle názoru soudu na samé hranici, která ještě umožňuje soudu konkrétní, věcný a srozumitelný přezkum napadeného rozhodnutí. Stručný a souvislý text žaloby, v němž lze jen obtížně jednoznačně určit, zda namítané vady se vztahují k rozhodnutí správního úřadu prvního stupně nebo i k rozhodnutí žalobou napadenému, zda a jaké konkrétní vady prvoinstančního rozhodnutí byly žalobcem vytknuty v odvolání a jak s nimi naložil odvolací správní úřad, to vše umožnilo Městskému soudu provést přezkum žalobou napadeného rozhodnutí do jisté míry obecným způsobem vyjma těch námitek, které svojí určitostí a srozumitelností byly způsobilé k tomu, aby se jimi soud zabýval podrobně a individuálně.

Z obsahu podané žaloby je patrné, že žalobní body (námitky), které byly uplatněny, jsou zcela obecné. Žalobce se v podané žalobě namísto vymezení konkrétních skutkových a právních důvodů, v nichž spatřuje nesprávnost či nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, omezil na konstatování, že napadené rozhodnutí je nezákonné, protože v předmětné lokalitě ani v široko dalekém okolí se ani jediný zbloudilý exemplář tetřívka obecného prokazatelně nevyskytuje a nikdy nevyskytoval. Ze strany správních orgánů obou stupňů se tak podle názoru žalobce, vyjádřeného v podané žalobě, jedná pouze o akty nezákonné protiústavní libovůle, založené na podložených výmyslech některých pracovníků Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že jeho pozemek ani jeho okolí není biotopem tetřívka obecného ve smyslu ustanovení § 3 odst.1 písm.k) zákona, neboť představuje prostředí chladné, větrné a bez porostů, tedy pro výskyt

tetřívka obecného absolutně nepříznivé a nevhodné, proto se zde tetřívek nevyskytuje a nikdy nevyskytoval.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, však vyplývá něco jiného. Je zřejmé, že žalovaný správní úřad poté, co předchozí rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 29.5.2009, č.j.: 7 Ca 274/2007 – 52, doplnil podklady pro vydání rozhodnutí o stanoviska, týkající se právě onoho možného výskytu chráněných živočichů, mimo jiné o tetřívka obecného. Tyto podklady, jejichž obsah žalovaný odvolací správní úřad zcela srozumitelným a přezkoumatelným způsobem vyjádřil v odůvodnění napadeného rozhodnutí, shledal městský soud dostatečnými pro závěr o tom, že předpoklady postupu správního úřadu podle ustanovení § 66 zákona o ochraně přírody a krajiny jsou v daném případě splněny. Jediným podkladem, který byl ve správním řízení hodnocen jako důkaz, svědčící o opaku a nasvědčující tvrzení žalobce v podané žalobě, byl posudek Mgr.Radima Kočvary, vyžádaný a zadaný samotným žalobcem. Z obsahu spisového materiálu a ani z jeho hodnocení žalovaným v odůvodnění napadeného rozhodnutí však nejsou zřejmé konkrétní skutkové či právní důvody pro to, aby posudek Mgr.Kočvary byl hodnocen jinak, tj. že by jeho závěry nebyly vyvráceny dalšími listinnými podklady, opatřenými správním úřadem.

Pokud žalobce až v rámci ústního jednání u soudu upřesnil žalobní body vznesením námitky obdobného rozhodování správního úřadu ve shodných věcech, pak je třeba tuto žalobní námitku odmítnout s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které se zabývá zcela konkrétními a danou lokalitou specifickými okolnostmi této projednávané věci, takže odkaz žalobcův odkaz na posuzování obdobné stavby elektrárny v oblasti Fojtovické pláně nemůže obstát, na což dostatečně poukázal žalovaný odvolací správní úřad, pokud se k jednotlivým námitkám žalobce, uvedeným v odvolání, rovněž vyjádřil.

Městský soud v Praze uzavřel, že úvahy, obsažené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí o odvolání, mají oporu v soustředěném spisovém materiálu, jsou v souladu se základními zásadami logického uvažování a žalobcem ve zcela obecné míře uplatněné žalobní námitky nemohly být shledány důvodnými. Soud rovněž neshledal důvod pro doplnění dokazování o výslech svědků, označených žalobcem již v podaném odvolání proti rozhodnutí správního úřadu prvého stupně, jednak proto, že sám žalobce si – podle formulace tohoto návrhu na doplnění dokazování – nebyl jist o tom, zda se označení svědci mohou vůbec vyjádřit k meritu sporu, tj. k otázce výskytu tetřívka obecného a jednak proto, že podklady pro rozhodnutí, opatřené správními úřady, jsou natolik konkrétní a jednoznačné, že i soud sdílí důvodný názor správního úřadu o tom, že výslech fyzických osob jejich závěry vyvrátit nemůže. Rovněž není soudu zřejmé, jaké konkrétní skutečnosti by mohl osvětlit v posuzované věci účastnický výslech žalobce. Z uvedeného důvodu soud s odkazem na skutečnost, že pro řízení o žalobách proti rozhodnutím správních úřadů platí, že soud dokazování pouze doplňuje či opakuje, nikoli provádí namísto správního úřadu, tento návrh na doplnění dokazování neshledal důvodný a proto podle ustanovení § 52 odstavec 1 s.ř.s. rozhodl o jeho neprovedení.

Na základě výše uvedeného odůvodnění Městský soud v Praze dospěl k závěru, že uplatněné žalobní námitky nejsou důvodné a s ohledem na jejich obsah nebyla u žalobou napadeného rozhodnutí shledána nezákonnost napadeného rozhodnutí v důsledku krácení práv žalobce a protože soud neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, žalobu podle ustanovení § 78 odst.7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve sporu neúspěšnému žalobci nepřísluší právo na

náhradu nákladů řízení podle jeho výsledku a úspěšnému žalovanému správnímu úřadu žádné prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly. Z tohoto důvodu soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a následujících s.ř.s. u Městského soudu v Praze kasační stížnost, a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podle ustanovení § 105 odst.2 s.ř.s. stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem ; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 13.prosince 2011

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu